

ஐஐஐ ஒரு கிராமம். ஆம் கிராமம் தான். இங்கு பாரதிராஜா படத்தில் வருவது போல் பச்சை பசுலேனென்ற வயல் வளிகளான நான் பார்க்க வில்லை. அது மட்டோடாங்காடா என்று சொல்லப்படும் அதாவது மழை வந்தால் தான் பிழைப்பென்ற பகுதி. கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்தே..... பருமனை வாய்ந்த தமிழ்ச்சமீகத்தின் கட்டப்பிறந்த பிறப்பான சாதி ஆதிகம் கடையைப் பரப்பி தாழ்த்தப்பட்டோரின் ரத்தத்தை குடிக்கும் நிகழ்வுகள் தவறாது நடக்கும் கிராமம் அது. என்னுடன் வலையைச் செய்திருவர் இந்த ஊரில் தானிருக்கிறார்கள். அவர்களையே பார்க்கத்தான் நானும் தோழரும் வந்திருக்கிறோம்.

அந்த நண்பர்கள் தன் ஊரின் சாதிக் கட்டுமானத்தைப் பற்றி சாதி ஆதிகத்தின் விளைவை அவ்வப்போது சொல்லுவார்கள். சில சமயம் இருவரும் ஓரே நாளில் விடாமுறை எடுத்து விட்டு ஊர்ல பிரச்சினை என்பார்கள். என்னைப்பொறுத்தவரை இதையெல்லாம் அதிகம் கவனிப்பனே அவர்களிடம் பச்சுவனே. அவர்களைப்பொறுத்தவரை ஆதிக் கசாதிப் பிரச்சினையை இந்த நிறுவனத்தில் காது கொடுத்து கேட்டு ஆவசேமாக பச்சும் நபர் நான். நானும் தோழரும் எங்கள் ஊரிலிருந்து அந்த கிராமத்திற்கு செல்வதற்கு அவர்களிடம் வழிகாட்டப்போது இரண்டு மூதல் மூன்று பரோந்து பிடிக்க வேண்டும் என்றார்கள். இவ்வொரு பரோந்துக்கும் அரை மணி நேரம் ஒரு வழியாய் வந்து சேர்ந்து நண்பர் சொன்ன படி வந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அக்கிராமம் சரியாய் இரண்டாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மெயின் ரோட்டோக்கு இருபுறமும் குடியிருப்பு பகுதிகள் அநியாயத்துக்கு வறண்டு போன நிலங்கள் அதற்கெதிராக போராடாத மக்களின் மீது அனாதைகாற்றை வீசிக்கொண்டிருந்தது. நண்பரின் சிலை “not reachable” என்றது. அவர் முன்னரே மெய் போட்டு கொடுத்து இருந்தார் எப்படி வருவதென்று. மூதலில் ஓட்டு வீடுகளாகவும் தார்ஸ் போட்ட வீடுகளும் அந்த சிறு வீதிக்கு இருபுறமும் இருந்தது. கொஞ்ச தூரம் நடந்தவுடன் சந்திக்க வேண்டிய நபர் ராஜா வந்தார். அவருடனே பயணித்தோம்.

அவர் சொன்னார் “நீங்க முன்னாடி பார்த்த அந்த வீடுங்கலெல்லாம் அந்த சாதிக் காறங்க “, அந்த வீடுகள் சூமார் 150 இருக்கும் அப்புறம் வறண்ட பாலவைனம் போல இருந்த அந்தப் பகுதியில் நடந்து சென்றோம். அனல் வெகுவாய் அடித்தது. நண்பர் சொன்னார் “இதுதான் எங்க ஊர் வாய்க்கால் ஆத்துல தண்ணீர் வந்தா மழை வந்தா இங்கயேம் வரும்”. வரும் வழியில் கோயில் இருந்தது. “இதுதான் அவுங்க கோயில்” என்றார். ஒரு பத்து நிமிடம் நடந்திருப்போம். ஊர் வந்தது. ஊரை மூதன் முறையாக யார் வந்து பார்த்தாலும் சொல்லிவிடுவார்கள். இது தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் ஏரியாவென்று.

முன்னர் பார்த்த வீட்டுகளுக்காகுகில் இருந்ததைப்போல அல்ல, 90 சதவிகிதம் குடிசை வீடுகள், சிலர் இப்போதுதான் கட்டிடங்கள் சிறியதாய் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜாவின் நண்பர்கள் சிலர் எங்களுக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டனர். பசிக்கொண்டிருந்தோம். மதிய வேளை நெருங்க நெருங்க நான் தோழரிடம் கிளம்பலாம் கிளம்பலாம் என்றபடி கிசுகிசுத்தனே. கிளம்பும் போது சாப்பிட்டுவிட்டுத் தான் போக வேண்டுமென்று பிடித்து கொண்டார்கள்.

யார் வீட்டிலும் அதிகம் சாப்பிட்டு பழகாதவன் நான். அது வரை ஹோட்டலில் மொத்தமே 15 தடவை கட்டி சாப்பிட்டு இருக்க மாட்டனே. எவ்வளவு நேரம் ஆனாலும் வீட்டுக்கு வந்துதான் சாப்பிடுவனே. எங்கு போனாலும் சரி மதிய நேரம் நெருங்கும் போது ஏதாவது ஒரு பொய்யைச் சொல்லி கிளம்பிவிடுவனே. தவிர்க்க இயலாமல் சாப்பிட வேண்டிவரும் போது தரம் சங்கடத்தோடு சாப்பிட்டு எழுவனே. தாழ்த்தப்பட்ட உழைக்கும் கிராமத்து மக்களின் அவர்களின் உணவு முறை எப்படி இருக்கும் அதைப்பற்றி நினைத்ததேயில்லை. ஏன் நினைக்கிறேன்? அவசியமே அதுவரை எழவில்லை.

என் மனதிற்கு தெரிந்ததெல்லாம் வீட்டில் தான் கரகெட்டா இருக்கும். வீட்டில் என்றால் கொதிக்க வைத்த குடிநீர் சூத்தமாக வடிகட்டி அப்படி இப்படி என்று அதுவரை எனக்குத் தவறாக தெரியவில்லை. எப்போதும் எங்கு சென்றாலும் உணவிற்கு முன் கிளம்பும் நான் தோழரோடு வந்திருப்பதால் பசிக்கொண்டிருந்ததில் நேரத்தை விட்டுவிட்டனே. சில மாதங்களாகத்தானே தோழரே அறிமுகம். அவரிடம் முன்னரே சொல்லவும் தவறி விட்டனே. ஒரு வழியாக சாக்கு சொல்லிவிட்டு தோழரை இழுத்துச் செல்லாத குறையாக கிளம்பினேன்.

கிளம்பும் போது என்னுடன் பணிபுரியும் இன்னொருவர் " அதெல்லாம் முடியாத சாப்பிட்டுட்டுத் தான் போயாகணும்" என்றபடி கைகையை இழுத்துக்கொண்டு சென்றார். அரூகில் அவர் வீடு. அது ஒரு குடிசை பனை இலையால் வயைப்பட்டிருந்தது. அக்குடிசைக்கு வளையே ஒரு கட்டிலைப் போட்டார்கள். அது கயிறுக்கட்பில் வளைகையிற் பழுப்பு நிறமாய் பல்லகை காட்டியது. அதற்கு எதிரில் இரு ஸ்டீல்களை போட்டார்கள் இரண்டிலும் இரு தட்டுக்கள் வகை கப்பட்டன.

தட்டு நிறைய சோறு போட்டார்கள். எங்களை உட்காரச்சொன்னார்கள். வேறு வழியின்றி தயக்கத்தோடு சங்கடத்தோடு உட்கார்ந்தனே. தட்டிலிருந்த சோற்றைப் பார்த்தனே. என் வாழ்க்கையில் இந்த கலரில் (லடை பழுப்பு) சோறு இருப்பதே இப்போது தான் தெரிகிறது. ஏதோ குழம்பு ஊற்றினார்கள். பார்ப்பதற்கே வழுவழப்பாக அருவருப்பாக இருந்தது. " உட்கார்ந்தாயிற்றே இனி எழுந்திருக்கவும் முடியாதே". தோழர் தயக்கமின்றி சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

Written by தமிழ்நாடு

Tuesday, 15 June 2010 19:07 - Last Updated Tuesday, 15 June 2010 19:09

கூழம்மில் கைகை வதைத்தனே, எனக்கு என்னபோல இருந்தது. மனதை திடமாகக்கொண்டு சோற்றைப் பிசைந்தனே கூழம்போடும், “அய்யோ!!!! எந்திரிச்சும் ஓட முடியாதே” பிசைந்த சோற்றில் ஒரு கவளத்ததை வாயில் போட்டனே. என் வாழ்வில் அவ்வளவு கவேலமான சுவை அது. வயிற்றைக் கூமட்டியது வாந்தி வந்துவிடும்போது பயம் எனக்கு, எதிரில் எல்லோரும் நிற்கிறார்கள். வறோ வழியே இல்லலை.

கண்ணை இறுக்க மட்டினனே. பிசைந்த சோற்றுக் கவளங்கள் எப்படி என் வாய்க்குள் போயின என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு பெருமிதம் எனக்கு ” அப்பாடா ஒரு வழியா முடிச்சாச்சு” கிளம்பினனே அங்கிருந்து. பரோந்தில் வரும் போது கட்ட தோழரிடம் எதுவும் பசே வில்லை. பரோந்து நிறுத்தத்தில் பசேவிட்டு அவரும் நானும் கிளம்பிவிட்டோம்.

வீட்டில் இதைப்பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. ஹோட்டலில் சாப்பிட்டதாய் சொன்னனே. தோழர் கொடுத்த புத்தகத்தை புரட்டிக்கொண்டிருந்தனே. ஏதோ ஒரு கடுமையான செயலை செய்தது போல கூழம்பினனே. இந்த நாட்டில் பெரும்பான்மை மக்கள் உழைக்கும் மக்கள் உண்ணும் உணவு எனக்கு கவேலமாய்த் தெரிந்திருக்கிறது. அதைத்தின்றால் வயிறு கூமட்டுகிறது. பச்சைத்தண்ணீர் எனக்கு ஓவ்வாமையை ஏற்படுத்துகிறது.

எவ்வளவு கவேலமான வாழ்வை வாழ்ந்திருக்கிறனே எனில் அது எவ்வளவு கவேலமானது, நான் எவ்வளவு கவேலமானவன். அந்த சோற்றை தின்றாவிட்டதான இதோ இந்த சாலையை உழைக்கும் மக்கள் செப்பணிட்டார்கள். இதோ நான் படுத்துக்கிறேனே இந்தக் கட்டிலை செய்தார்கள். வீட்டைக் கட்டினார்கள். அதில் சோகசாய் வாழும் நான் அவர்களின் உணவைக் குற்றம் சொல்லிக்கொண்டு வாழும் போது, நான் இந்த மக்களிடமிருந்து எவ்வளவு அந்நியமாய் இருக்கிறேன். எவ்வளவு கவேலமானவன்? எவ்வளவு கவேலமானவன்? எவ்வளவு கவேலமானவன்? நான் வறொப்பாய் தின்ற சோற்றில் எவ்வளவு பெரிய பாடம் கற்றிருக்கிறேன்.

எப்படியும் பல ஆண்டுகளை கடந்து போன அந்த சம்பவம் என் நினைவில் அகலாத ஒன்றாகி விட்டது. எதிர்பாராத அந்நிகழ்ச்சி என்னுடைய நடுத்தர வர்க்கத்துக்கே உரித்தான டீசண்ட்-ஐ புரட்டிப் பிய்த்து எறிந்துவிட்டது.

B.P.O அபிமான .காம் பகுதி-3, அபிமான்களின் சொர்க்கம்

Written by தமிழ்ரங்கம்

Tuesday, 15 June 2010 19:07 - Last Updated Tuesday, 15 June 2010 19:09

I.T-ன் ஆணாதிக்கம்

<http://kalagam.wordpress.com/tag/%E0%AE%95%E0%AE%B5%E0%AE%BF%E0%AE%A4%E0%AF%88/>

<http://kalagam.wordpress.com/2010/06/14/சோறு-சோறு-நடத்திய-பாடம்/>